

preceptista m. i. f.
na precepte

preceptiu -iva adj. Que conté
o dona preceptes; de la natura
cosa d'un precepte. Les parts
preceptives de la Bíblia 1 p.
Preceptiva literària

preceptivament adv. D'una ma-
nera preceptiva

preceptor m. El qui encunya,
esp. el qui està encarnat
de l'educació d'un infant.

preceptoral adj. Pertanyent
o relatiu al preceptor.